

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judcători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Toma Nadejda, Moraru Petru,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Comanici Inga în numele inculpatului Grecu Eduard, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Florești din 13 iunie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Grecu Eduard Xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 29.04.2016 - 13.06.2016 (prima instanță);
2. 07.07.2016 - 12.10.2016 (instanța de apel);
3. 28.12.2016 - 21.03.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din data de 13 iunie 2016, Grecu Eduard a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

A fost încasată de la inculpatul Grecu Eduard în contul bugetului de stat, suma de 5425 lei, ce constituie cheltuieli pe marginea efectuării tuturor expertizelor în cadrul urmăririi penale.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Grecu Eduard, la data de 14 ianuarie 2016 în jurul orei 17:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul său, situat în or. Florești, str. Păcii 1, unde locuia împreună cu familia, în urma conflictului apărut între el și concubinul mamei sale Ouş Iurie, intenționat avînd scopul de a-l omorî, i-a aplicat ultimului o lovitură cu ajutorul unei pietre cu greutatea de 6,91 kg în regiunea capului, apoi continuîndu-și acțiunile sale, i-a aplicat mai multe lovituri cu ajutorul unei pietre cu greutatea de 396 gr. în

regiunea capului, cauzându-i vătămări corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală deschisă manifestată prin otoragie bilaterală, echimoze, excoriații și plăgi contuze pe față; plăgi contuze în regiunea capului; revărsate sanguine de culoare roșii închise în țesuturile moi epicraniene, fractura oaselor bolții și bazei craniului cu revărsate sanguine roșii închise subarahnoidiene, intraventriculare și secundare în trunchiul cerebral care în ansamblu, conform Raportului de Expertiză Medico-Legală nr. 13/D din 05 februarie 2016 se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora Ouș Iurie a decedat în timp scurt, în gospodăria menționată în rezultatul revărsatelor sanguine intracerebrale și secundare în trunchiul cerebral ca consecință a traumei cranio-cerebrale deschise.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către inculpatul Grecu Eduard, prin care a solicitat admiterea apelurilor, cu aplicarea unei pedepse mai blânde.

În motivarea apelurilor apelantul a invocat, că îi pare rău de cele comise, se căiește sincer și recunoaște pe deplin vina, din care motiv a solicitat aplicarea în privința sa a unei pedepse mai blânde.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către inculpatul Grecu Eduard și menținută hotărîrea atacată.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, la examinarea cauzei respective s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța a cercetat cauza multiaspectual, a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Grecu Eduard pe art. 145 alin. (1) Cod penal, fapt ce nu se contestă de părți, împotriva sentinței fiind declarate apeluri doar în partea aplicării pedepsei inculpatului.

Instanța de apel a reținut, că temeinicia sentinței a fost verificată reieșind din argumentele aduse de către autorul apelurilor în raport cu materialul probant acumulat și cu cadrul legal existent.

Instanța de apel a menționat că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului s-a condus de prevederile art. 61 Cod penal, la fel și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7 și 75 Cod penal. Pedepsa stabilită inculpatului Grecu Eduard a fost numită în limitele sancțiunii prevăzute la articolul corespunzător din Codul penal, și care este adecvată celor comise, care se racordă la toate circumstanțele stabilite, la personalitatea inculpatului, care se caracterizează negativ la locul de trai, anterior a mai avut atingeri cu legea penală, fiind condamnat, precum și la consecințele grave și irecuperabile survenite ca rezultat al comiterii de către acesta a infracțiunii pentru care a fost condamnat, care s-a soldat cu decesul părții vătămate, astfel pedeapsa numită își va atinge scopurile puse de pedeapsa penală.

Instanța de apel a conchis că la aplicarea pedepsei inculpatului Grecu Eduard prima instanță corect a luat în considerație circumstanța agravantă stabilită pe cauză, și anume: săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate. Totodată,

instanța de apel a considerat, că instanța de fond, reieșind din circumstanțele cauzei, întemeiat i-a aplicat inculpatului Grecu Eduard pedeapsa sub limita solicitată de acuzatorul de stat, luînd în considerație circumstanța atenuantă stabilită pe caz, adică comiterea infracțiunii fiind provocată de acțiunile părții vătămate.

În viziunea instanței de apel pedeapsa stabilită inculpatului Grecu Eduard a fost corect individualizată, luîndu-se în considerație circumstanțele cauzei și particularitățile comiterii infracțiunii, precum și personalitatea inculpatului, astfel, temeiuri pentru atenuarea pedepsei nu sunt, fiind respinse solicitările inculpatului privind aplicarea unei pedepsei mai blînde.

Instanța de apel a menționat că nu poate fi luată în considerație cerința inculpatului privind aplicarea în privința lui a prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, prevederi care nu sunt aplicabile la etapa examinării cauzei în instanța de apel.

Reieșind din norma citată supra, instanța de apel a atestat, că judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală nu poate avea loc la etapa examinării cauzei în instanța de apel, aceasta poate fi inițiată doar la cererea inculpatului, depusă pînă la începerea cercetării judecătorești în instanța de fond. Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 17.05.2016 (f. d. 209-212, vol. I), în cadrul ședinței date inculpatul nu a înaintat pînă la începerea cercetării judecătorești cerere prin care să solicite examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a respins solicitarea inculpatului privind aplicarea în privința sa a prevederilor Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Instanța de apel a reținut, că prin sentința primei instanțe inculpatul Grecu Eduard a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal. Astfel, instanța de apel a conchis, că prevederile Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nici nu sunt aplicabile cazului din speță.

Or, potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) al Legii nr. 2010 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, „Procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvîrșită pînă la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decît pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani”.

5. Hotărîrile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Comanici Inga în numele inculpatului Grecu Eduard, prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 4), 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința lui Grecu Eduard conform art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta incriminată nu a fost săvîrșită de către inculpat.

Recurentul a invocat în cererea sa de recurs următoarele motive :

- instanța de fond cât și cea de apel dispunea de probe prin care se confirmă faptul că inculpatul Grecu Eduard n-a avut intenția de a săvârși omor, ci în urma conflictului s-a apărat de Ouș Iurie, astfel i-a produs vătămare a integrității corporale conform art. art. 151 și 152 Cod penal, și nicidecum fapta săvârșită de către Grecu Eduard nu se încadrează conform art. 145 Cod penal;

- în cadrul urmăririi penale și pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de judecată, Grecu Eduard, vina în săvârșirea faptei incriminate a recunoscut-o parțial, și a explicat că astfel de infracțiune n-a săvârșit;

- instanța de fond cât și cea de apel dispunea de probe prin care se confirmă faptul că inculpatul Grecu Eduard s-a apărat de agresorul Ouș Iurie;

- din cauza erorii produse la încadrarea greșită de către instanța de fond și cea de apel a faptei săvârșite de către Grecu Eduard, pedeapsa acestuia i-a fost stabilită greșit, și una din cele mai dure;

- organul de urmărire penală, instanța de fond și cea de apel nu au examinat probele sub toate aspectele atât cele administrate în probarea învinuirii cât și cele încuviințate inculpatului;

- or, aprecierea probelor se face în urma examinării tuturor probelor administrate în scopul aflării adevărului. Conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strângerea și verificarea probelor, în favoarea și în defavoarea învinuitului de către organul de urmărire penală;

- atunci apare întrebarea care este cauza decesului și dacă leziunile depistate la Ouș Iurie, ce au dus la deces, sau urmare al acțiunilor inculpatului, și sunt oare în legătură causală directă cu urmările survenite ?;

- componența de infracțiune prevăzută de art. 145 Cod penal, este una materială, pentru calificare fiind necesară săvârșirea faptei prejudiciabile, survenirea unor consecințe prejudiciabile și existența legăturii cauzale dintre faptă și consecințe. La caz, acuzarea nu a adus probe veridice și convingătoare care în exclusivitate să demonstreze că anume în urma presupuselor acțiuni ale inculpatului au survenit consecințele prejudiciabile și există legătură causală directă între faptă și consecință;

- conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului;

- totodată, acuzarea nu a verificat versiunea inculpatului cu privire la nevinovăția sa. Or, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa;

- recurentul consideră că, vinovăția adusă lui Grecu Eduard în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, nu și-a găsit confirmare, astfel, în baza art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, solicită să fie achitat pe motiv că, fapta nu a fost săvârșită de inculpat;

- recurentul menționează că sentința Judecătorei Florești din 13.06.2016 nu este motivată, nu sunt expuse detaliat motivele admiterii învinuirii declarate de către

procuror, nu s-au motivat la justa valoare argumentele expuse de către învinuit și apărătorul său, astfel s-a produs un viciu fundamental ce a afectat hotărîrea contestată, iar Curtea de Apel Bălți era obligată să repare eroarea de drept comisă la judecarea cauzei de către instanța de fond;

- instanța de fond și cea de apel erau obligate să-și motiveze hotărîrea, fapt care rezultă din prevederile art. 6&1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Lipsa de motivare adecvată cerințelor legii într-o hotărîre afectează grav respectarea garanțiilor procedurale la un proces echitabil;

- la fel, recurentul consideră că prin pronunțarea unei hotărîri insuficient motivate, instanța a încălcat prevederile alin. (1) al art. 6 CEDO, care obligă instanțele să-și motiveze hotărîrile, această ingerință a fost statuată și în cazul Ruiz Torija împotriva Spaniei din 09 decembrie 1994.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul Ghervas Iurie, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând declararea inadmisibilității acestuia, din următoarele motive.

A indicat că această contestație nu conține argumentele ilegalității deciziei instanței de apel și nu se invocă problema de drept de importanță generală abordată în această cauză penală, cerințe obligatorii și expres stipulate în dispoziția art.430 pct.5) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Mai mult, potrivit art.427 alin (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel, cerințe obligatorii care nu au fost respectate de către avocatul Comanici Inga la declararea recursului ordinar în numele inculpatului Grecu Eduard.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că, prin cererea de apel depusă la 22.06.2016, inculpatul Grecu Eduard (f. d. 259 vol. I), invocând că recunoaște vina integral și se căiește sincer, a solicitat rejudecarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, cu aplicarea unei pedepse mai blânde.

Procurorul a mai menționat că prin cererea de apel suplimentară, depusă la 22.09.2016 inculpatul a solicitat aplicarea în privința lui a prevederilor art. 13 alin. (1) lit. c) al legii nr.210 din 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova (f. d. 14 vol. II).

Instanța de apel, a respins cererile declarate de inculpat, motivându-și suficient de argumentat, în acest sens, soluția.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de

procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Colegiul penal lărgit menționează că recurentul drept temeiuri pentru declararea recursului, a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4), 6) Cod de procedură penală și anume că judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, iar din textul recursului declarat rezultă prezența motivului neinvocat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în partea nemotivării instanței de apel a încasării din contul lui Grecu Eduard în beneficiul statului 5425 lei, cu titlu de reparare a cheltuielilor judiciare, invocând în acest context următoarele argumente.

Așadar, verificând materialele dosarului, Colegiul penal lărgit conchide că prima instanță neîntemeiat a dispus încasarea din contul inculpatului Grecu Eduard în beneficiul statului suma de 5425 lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea tuturor expertizelor în cadrul urmăririi penale (f. d. 256, vol. I), instanța de apel trecând cu vederea acest fapt, fără a se expune în acest sens.

Or, art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală).

Tot aici, Colegiul penal consideră necesar de a face trimitere la prevederile alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care stipulează că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

Drept urmare celor invocate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Astfel, se reține că au fost suportate cheltuieli judiciare în sumă de 5425 lei la efectuarea expertizei medico-legale nr.21 din 16.01.2016 – 57 lei; expertizei medico-legală nr. 13/D din 05.02.2016 – 57 lei; expertizei medico-legală nr. 64 din 17.02.2016 – 621 lei; expertizei medico-legală nr. 65 din 18.02.2016 – 901 lei; expertizei medico-legală nr.66 din 29.02.2016 – 2795 lei; expertizei psihiatrico-legală în condiții de

ambulator nr. 132a-2016 din 22.03.2016 – 994 lei, care au fost ordonate de către procurorul în procuratura r-lui Florești, Iapără Gheorghe (f. d. 182, vol. I), acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În sensul dat, Colegiul penal constată faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

Cu referire la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, fără a fi descris detaliat, care prevede că *„judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii”*, Colegiul penal lărgit constată că în rezultatul examinării materialelor cauzei nu s-au identificat careva circumstanțe care ar cădea sub incidența acestui temei și ar putea constitui temei de casare, astfel acesta este unul neîntemeiat.

În acest sens, cu privire la motivele invocate de recurent, care cad sub incidența acestui temei, precum că *„judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii”*, Colegiul penal lărgit reține că acestea constituie doar opinia subiectivă a recurentului, nefiind acceptate, deoarece din materialele cauzei penale, rezultă că inculpatul a fost asistat de avocatul Gligor Vadim, care a acordat asistență juridică garantată de stat (f. d. 5, 17, vol. I) și inculpatul împreună cu avocatul său au participat la ședințele de judecată și la pronunțarea dispozitivului deciziei instanței de apel (f. d. 18, 21).

În privința motivelor invocate de recurent, precum că *„conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului; totodată, acuzarea nu a verificat versiunea inculpatului cu privire la nevinovăția sa. Or, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa”*, Colegiul penal lărgit constată ca acestea sunt neîntemeiate, or, instanța de apel corect a menționat în decizia sa că *„la examinarea cauzei respective s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța a cercetat cauza multiaspectual, a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma relevanței, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Grecu Eduard pe art. 145 alin. (1) Cod penal.”* (f. d. 23 verso, vol. I)

Totodată, urmează de remarcat că chiar dacă partea vătămată ar fi comis careva acțiuni provocate de către aceasta, aplicarea de către inculpatul Grecu Eduard a loviturilor puternice cu pietre asupra organului vital al victimei (cap), nu era unica soluție de a aplana conflictul dat.

Cu privire la motivul invocat de către recurent, precum că „*vinovăția adusă lui Grecu Eduard în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, nu și-a găsit confirmare, astfel, în baza art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, solicită să fie achitat pe motiv că, fapta nu a fost săvârșită de inculpat*” Colegiul penal lărgit îl consideră neîntemeiat și menționează în acest sens că este o poziție diametral opusă cu solicitarea inculpatului în instanța de apel, care în apelul depus de către el a invocat că recunoaște vina integral, se căiește sincer și a solicitat rejudecarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, cu aplicarea unei pedepse mai blânde (f. d. 259, vol. I). La fel, inculpatul a solicitat aplicarea în privința lui a prevederilor art. 13 din Legea cu privire la amnistie, ambele solicitări fiind respinse corect de către instanța de apel.

Totodată, drept neîntemeiat, instanța de recurs apreciază și invocarea recurentului precum că „*instanța de fond cât și cea de apel dispunea de probe prin care se confirmă faptul că inculpatul Grecu Eduard n-a avut intenția de a săvârși omor, ci în urma conflictului s-a apărut de Ouș Iurie, astfel i-a produs vătămare a integrității corporale conform art. art. 151 și 152 Cod penal, și nicidecum fapta săvârșită de către Grecu Eduard nu se încadrează conform art. 145 Cod penal*”, or, vinovăția inculpatului Grecu Eduard de comiterea infracțiunii imputate a fost demonstrată integral, și anume de comiterea omorului intenționat prevăzut de art. 145 alin. (1) Cod penal. Sub acest aspect, instanța de recurs apreciază că față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa stabilită de către prima instanță și menținută de către instanța de apel este aptă să conducă la realizarea scopurilor pedepsei penale.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art. 6&1 CEDO cu referire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, fiindcă cazul Ruiz Torija împotriva Spaniei din 09.12.1994 nu este aplicabil cazului dat, decizia instanței de apel fiind corect motivată. Astfel, hotărîrea atacată la acest capitol nu este afectată de erori esențiale de drept și lipsesc careva motive ce ar servi drept temei pentru rejudecarea cauzei în ordine de recurs.

Față de cele ce preced, instanța de recurs menționează că pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

În consecință, Colegiul penal lărgit având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură

penală, iar argumentele invocate în cererea de recurs ordinar cu privire la lipsa vinovăției, încadrare greșită, declarate de avocatul Comanici Inga în numele inculpatului Grecu Eduard, sunt vădit neîntemeiate.

7.1. În concluzie, Colegiul penal lărgit consideră necesar de admis recursul ordinar declarat de avocatul Comanici Inga în numele inculpatului Grecu Eduard, de casat decizia instanței de apel atacată numai în partea laturii civile cu rejudecarea cauzei în această parte. În rest motivele invocate în recursul ordinar se resping ca fiind inadmisibile din motiv că sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Comanici Inga în numele inculpatului Grecu Eduard, casează parțial sentința Judecătoriei Florești din 13 iunie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2016, în partea încasării cheltuielilor judiciare, rejudecă cauza în această parte pronunțând următoarea hotărâre.

Se respinge solicitarea procurorului în dezbaterile judiciare (vol. I, f. d. 135 verso), de încasare a 5425 (cinci mii patru sute douăzeci și cinci) lei de la inculpatul Grecu Eduard în folosul statului ca cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor în cauza penală privindu-l pe **Grecu Eduard Xxx**.

În rest, se mențin prevederile hotărârilor atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 aprilie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Moraru Petru